

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/115/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014652
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119014652.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Beáty Javorkovej na neverejnom zasadnutí dňa 27. februára 2020 prejednal sťažnosť odsúdeného T. W. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 07. októbra 2019, sp.zn.6Pp/146/2019, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného T. W. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 07. októbra 2019, sp.zn.6Pp/146/2019 zamietol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona návrh odsúdeného T. W. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený T. W. sťažnosť, ktorú však do konania neverejného zasadnutia krajského súdu písomne bližšie neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného T. W. nie je dôvodná.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmiennečné prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

Na základe preskúmania správnosti samotného napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného T. W. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie kumulatívnym splnením zákonných podmienok, a to vykonanie časti trestu v predpísanej dĺžke, preukázanie polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázanie dôvodnej možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. V podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), avšak u odsúdeného neboli splnené zákonné (materiálne) podmienky spočívajúce v preukázaní polepšenia, t.j. schopnosti viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane

dodržiavania všetkých právnych noriem upravujúcich výkon trestu odňatia slobody, a preukázanie polepšenia svojím správaním vo výkone trestu do takej miery, že v kontexte celkového hodnotenia osoby odsúdeného sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. teda vyplýva, že predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného T. W. je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu (dve tretiny uloženého trestu) a pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienené prepustenie. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienené prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode.

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívami a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmienené prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (skutočnosti vychádzajúce z celkovo negatívneho hodnotenia odsúdeného ústavom, v ktorom svoj trest vykonáva, z nich najmä skutočnosť, že odsúdenému bol 21-krát uložený disciplinárny trest, keďže sú u neho počas celého výkonu trestu odňatia slobody zaznamenané samé negatívne poznatky týkajúce sa nielen jeho správania v rámci interpersonálnych kontaktov, ale aj nerešpektovanie nariadení príslušníkov ZVJS, nerešpektovanie a sústavné porušovanie právnych a interných noriem v podmienkach ústavu, čo viedlo u odsúdeného k opakovanému umiestneniu do oddielu s bezpečnostným režimom, ale tiež skutočnosti týkajúce sa neplnenia stanoveného programu zaobchádzania vychádzajúce z nekritického postoja odsúdeného k trestnej činnosti- cíti sa ako nevinný, slabých nekonzistentných pracovných výkonov, nedostatočného záujmu o rozvoj osobnosti prostredníctvom kultúrno-osvetovej činnosti; pričom u odsúdeného bolo vyhodnotené riziko recidívy ako vysoké, a na jeho základe je preto resocializačná prognóza vyhodnotená ako nepriaznivá), nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd správne prihliadol aj na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý bol doteraz 13-krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť aj závažnej povahy (sexuálna trestná činnosť), z toho 9-krát bol trestaný aj nepodmienenými trestami odňatia slobody, pričom je zrejmé, že ani všetky tieto predchádzajúce odsúdenia nemali na odsúdeného pozitívny vplyv, tieto sa u odsúdeného minuli svojmu účelu, preto je potrebné, aby si vykonávané tresty vykonal v celosti. Okresný súd správne poukázal na skutočnosti vyplývajúce z hodnotenia odsúdeného ÚVTOS Ilava, ktoré možno celkovo hodnotiť ako negatívne, vzhľadom na tam uvedené negatívne skutočnosti týkajúce sa správania a fungovania

odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, ktoré aj s prihliadnutím na charakter spáchanej činnosti odsúdeným (v súčasnosti odsúdený vykonáva 14-ročný trest odňatia slobody za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 2 Tr. zák.), tak vyvodzujú nielen dôvodný záver o neexistencii dostatočnej záruky u odsúdeného, že bude viesť na slobode riadny život ale predovšetkým záver o nesplnení materiálnych podmienok na jeho podmiennečné prepustenie. Krajský súd po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, preto sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a neakceptoval ju.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného T. W. nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.